

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินป่าเขาอ่างฤๅไน
ในท้องที่ตำบลท่าตะเกียบ อำเภอสนามชัยเขต
จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

พ.ศ. ๒๕๒๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๐

เป็นปีที่ ๓๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ ตุลาคม ๒๕๒๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดบริเวณที่ดินป่าเขาอ่างฤๅไน ในท้องที่ตำบลท่าตะเียบ อำเภอสนามชัยเขต จังหวัด ฉะเชิงเทรา ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ ของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติสงวน และคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๐๓ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา กำหนดบริเวณที่ดินป่าเขาอ่างฤๅไน ในท้องที่ตำบลท่าตะเียบ อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์ สัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๒๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้บริเวณที่ดินป่าเขาอ่างฤๅไน ในท้องที่ตำบล ท่าตะเียบ อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ภายใน แนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้เป็นเขตรักษาพันธุ์ สัตว์ป่า

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ ตุลาคม ๒๕๒๐

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

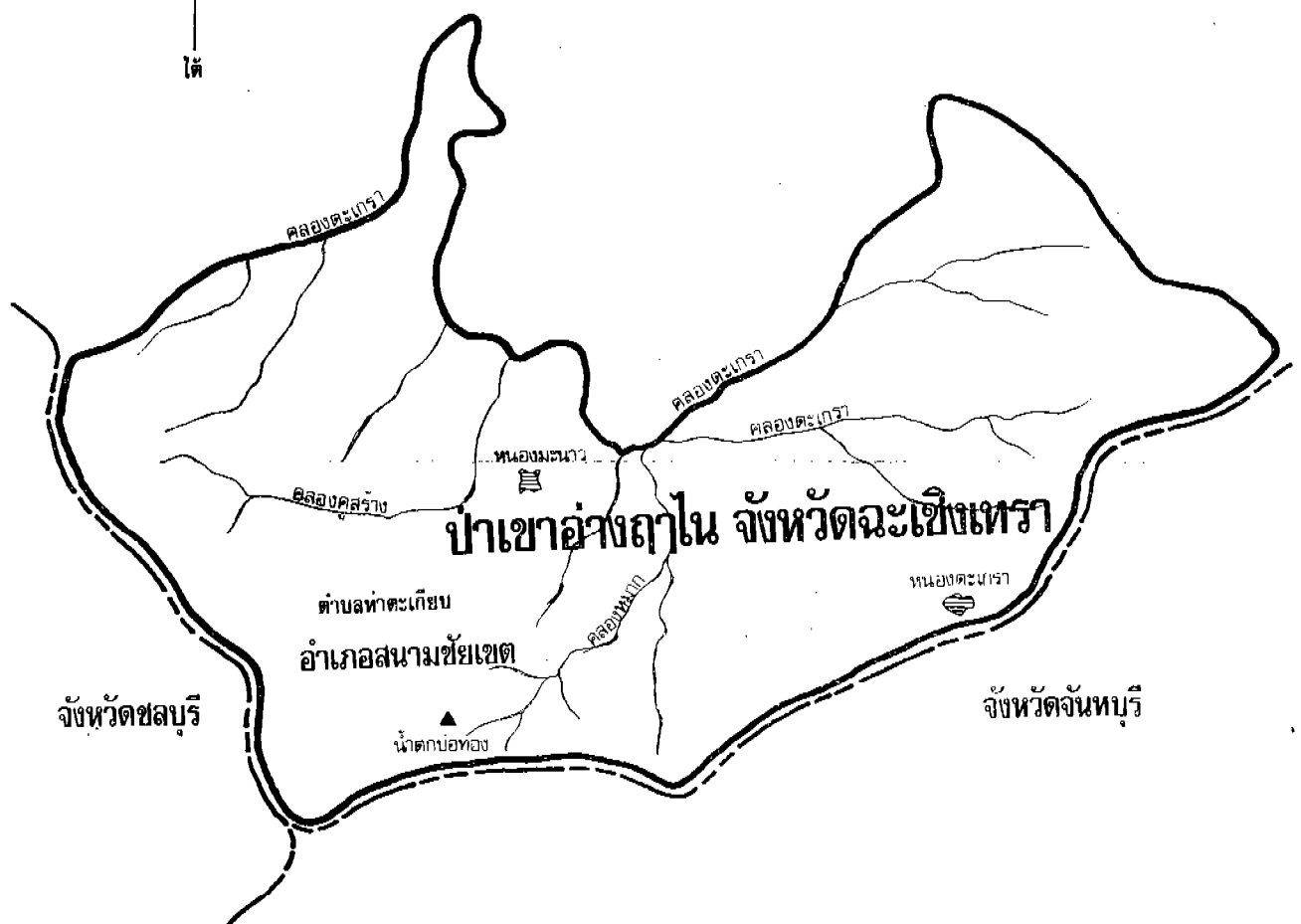
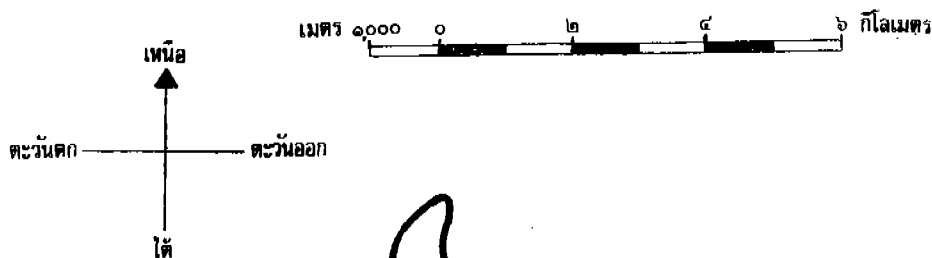
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก บุญชัย บำรุงพงศ์
รองนายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าเขาอ่างฤๅไน
ในท้องที่ตำบลท่าตะเกียบ อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา
ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๒๐

เนื้อที่ประมาณ ๑๐๘.๑ ตารางกิโลเมตร หรือ ๖๗,๕๖๒.๕๐ ไร่

มาตราส่วน ๑ : ๑๐๐,๐๐๐

เครื่องหมาย

- แนวเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า
- เขตจังหวัด
- แม่น้ำ คลอง ห้วย
- พนอง

๑๐๒/๒๕	ผู้อำนวยการกอง กองอนุรักษ์สัตว์ป่า	๑๙/๕.๑./๒๐	จำลอง
๑๓/๕.๑./๒๐	อธิบดีกรมป่าไม้	๑๙/๕.๑./๒๐	ตรวจ

เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ ตุลาคม ๒๕๒๐

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากป่าเขาอ่างฤๅไน ในท้องที่ตำบลท่าตะเกราบ อำเภอสนมชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา เนื้อที่ประมาณ ๑๐๘.๑ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๖๓,๕๖๒.๕๐ ไร่ มีสัตว์ป่าหลายชนิดอาศัยอยู่อย่างชุกชุม มีแหล่งน้ำและแหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ สภาพภูมิประเทศเป็นภูเขา สลับซับซ้อน มีป่าดงดิบสลับกับที่ราบเหมาะเป็นที่อยู่อาศัยและแพร่พันธุ์อย่างปลอดภัยของสัตว์ป่า ฉะนั้น เพื่อรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่าและป่าไม้น้ำลำธาร สมควรกำหนดบริเวณที่ดินดังกล่าวให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๐๓ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกาขึ้น